

VII.

Лѣсковецъ на Морава.

Отъ всичкитѣ български градове въ Поморавия, Лѣсковецъ е единичиятъ градъ, за който има най-малко свѣдѣния въ българската и въ сръбската книжнина. Той, като че ли, винаги се е изплъзвалъ и въ далечното, и въ близкото минало отъ очитѣ, както на тоя народъ, частъ отъ чиято земя е съставлялъ, така и отъ очитѣ на оня, който, поради близкото си съседство, е мечталъ, поне прѣзъ послѣднитѣ четиридесетъ години на миналото столѣтие, да го приключи въ своитѣ прѣдѣли.

Градътъ е разположенъ срѣдъ една твърдѣ плодородна мѣстность, наводнена съ много рѣки. Подъ него пѣкъ се прѣсичатъ три рѣчни долини: власинска, вѣтренска и ябланска. Къмъ околнината на Лѣсковецъ спада и по-големата частъ отъ долината на Пустарѣка, тоже много плодородна¹⁾.

Лѣсковецъ се намира на около 40 к. м.²⁾ южно отъ Нишъ, на пѣтя, водящъ отъ Нишъ до Враня. За него се споменува още отъ най-стари врѣмена, когато се е наричалъ Дълбочица — име и на цѣлата му околностъ³⁾. Наричалъ се така поради многото блата около него, нѣкои отъ които били доста дълбоки. По-късно градътъ става извѣстенъ подъ днешното име. Мисли се, че е добилъ името Лѣсковецъ отъ *мѣцакъ*, *мѣска*, съ какъвто е обраснала мѣстността, слѣдъ като богатата, слѣдствие може би на геологически причини, прѣсѣхнали.

1) В. Карић, Србија, 1887, стр. 749.

2) Дописникътъ на в. Право опрѣдѣля това разстояние на 7 часа. „Право“, г. IV, бр. 40, стр. 160 отъ 29 ноември 1869 г.

3) В. Карић, Србија, 1887 г., стр. 749; Јов. X. Василевић, Ка историји града Враня и његове околине въ Годишњица Николе Чушића, кн. XVI, стр. 272. Сжшо — К. Њзрличевъ, Лѣсковецъ на Морава, стр. 5.